

เกร็ดความรู้: ทำความรู้จักกับ Value at Risk (VAR)

การบริหารความเสี่ยงในการลงทุนเป็นสิ่งสำคัญที่นักลงทุน ผู้บริหารกองทุน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจ เพื่อให้การบริหารการลงทุนสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ต้องการ ตลอดจนเพื่อให้ระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ต้องการ ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงนั้น การวัดความเสี่ยงเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากจะทำให้ผู้บริการความเสี่ยงทราบถึงระดับความเสี่ยงของตน แนวคิดของการวัดความเสี่ยงสมัยใหม่นั้น เครื่องมือวัดความเสี่ยงที่เรียกว่า Value at Risk (VAR) หรือมูลค่าของความเสี่ยงได้รับความสนใจจากทั้งสถาบันการเงินและบริษัทต่าง ๆ ที่มีการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ต่างๆ และตัววัดความเสี่ยงที่เรียกว่า VaR นี้ได้มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งจากสถาบันการเงินและบริษัทประเภทต่างๆ เราจะลองมาพิจารณาถึงแนวคิดและรายละเอียดของ VAR ในรายละเอียดกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความเสี่ยงกันมากขึ้น

ความหมายของ มูลค่าความเสี่ยง (Value at Risk: VaR)

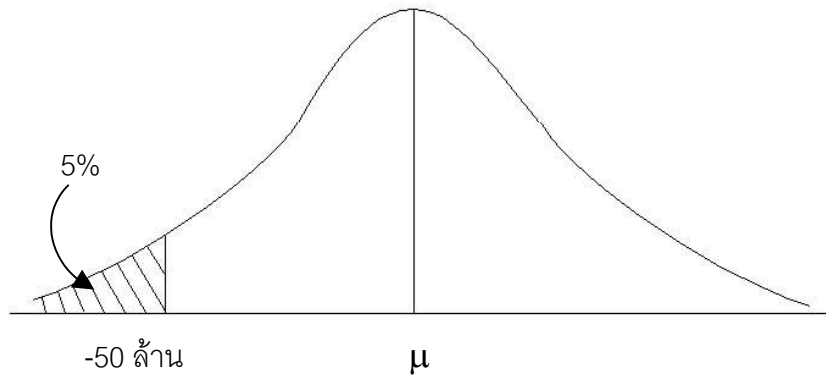
มูลค่าของความเสี่ยง หรือ Value at Risk (VAR) เป็นการวัดความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับพอร์ตการลงทุนภายในช่วงระยะเวลาหนึ่งข้างหน้า เช่น 1 วัน ภายใต้ระดับความเชื่อมั่นหนึ่ง เช่น 95%

จากนิยามของ VAR จะเห็นว่า VAR เป็นการวัดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น อันอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งวัดเป็นมูลค่าความเสียหาย (บาท) ภายในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นภายใน 1 วัน 5 วัน 10 วัน หรือ 1 เดือน ก็ได้ตามแต่ความมุ่งหมายที่ผู้บริหารความเสี่ยงต้องการทราบ ส่วนระดับของความเชื่อมั่นนั้นเกิดขึ้น เนื่องจากความเสียหายที่วัดนี้เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้นตัวเลขที่ได้จึงเป็นเพียงการคาดการณ์ภายใต้สมมติฐานต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้ตัวเลขดังกล่าวมีความหมายยิ่งขึ้นจึงต้องระบุถึงความน่าเชื่อถือของตัวเลขที่ได้ดังกล่าว โดยยิ่งถ้าตัวเลขของระดับความเชื่อมั่นนี้ยิ่งมาก ความน่าเชื่อถือของตัวเลข VAR ก็ยิ่งมาก

ตามเกณฑ์ที่ Bank for International Settlement (BIS) กำหนดนั้นให้มีการวัด VaR สำหรับช่วงเวลา 10 วัน หรือ 2 สัปดาห์ซึ่งโดยปกติในทางการเงินนั้นเราจะใช้วันทำการเป็นหลัก และให้ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 99% และกำหนดว่าจากค่า VAR ที่ได้นั้น ทางธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงเงินกองทุนขึ้น 1 และ 2 อย่างน้อย 3 เท่าของค่า VaR ดังกล่าว หากการคำนวณ VaR ที่ได้ตรงตามมาตรฐานที่ BIS กำหนด แต่หากตัวแบบที่ใช้คำนวณ VaR ไม่ได้มาตรฐานก็จะต้องทำการปรับตัวเลขที่คำนวณดังกล่าวขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนั้น BIS ยังกำหนดให้ในการคำนวณ VaR นั้น ต้องคำนวณจากข้อมูลในอดีตอย่างน้อย 1 ปี และต้องทำการตรวจสอบตัวแบบคำนวณ โดยใช้ข้อมูลย้อนหลัง (Back test) เพื่อทดสอบว่าตัวแบบคำนวณที่ได้ ทำการวัดความเสียหายได้ถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนั้น VaR เป็นการบอกความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายใต้ภาวะปกติ แต่เพื่อให้ได้ภาพของความเสี่ยงหรือความเสียหายที่ดียิ่งขึ้น การวัดความเสียหายภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น ในกรณีการเกิดวิกฤติของตลาดหุ้น การปรับตัวขึ้นอย่างรุนแรงของอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น หรือที่เรียกว่า stress test จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ BIS กำหนดเช่นกัน

เราลองมาพิจารณาถึงการอ่านความหมายของ VAR ในรายละเอียดเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น สมมติให้กำไรหรือขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้นกับพอร์ตของธนาคารแห่งหนึ่ง ที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 วัน ชำงหน้ามีโอกาสหรือกระจายตัวดังแผนภาพ

จากรูปจะเห็นว่า พอร์ตการลงทุนของธนาคารอาจมีกำไรหรือขาดทุนตั้งแต่เล็กน้อยไปมากเกิดขึ้นภายใต้ความน่าจะเป็นต่าง ๆ โดยพื้นที่ที่แรเงาคือ โอกาสที่ความเสียหายหรือการขาดทุนจะมีมากกว่า 50 ล้านบาท นั่นคือเราจะได้ว่ามูลค่าความเสี่ยงหรือ VaR ของบริษัทมีค่าเท่ากับ 50 ล้านบาท ภายใต้ระดับความเชื่อมั่น 95%

การอ่านความหมายของ VAR นั้น จากตัวอย่างข้างต้นนั้นเราอาจจะบอกว่า ความเสียหายสูงสุดที่จะเกิดขึ้นกับธนาคารจะไม่เกิน 50 ล้านบาท ภายใน 95 วัน จาก 100 วันข้างหน้า หรือเราอาจจะบอกได้ว่าภายใน 100 วันข้างหน้ามีเพียง 5 วันเท่านั้น ที่ธนาคารจะขาดทุนเกินกว่า 50 ล้านบาท
วันนี้เราเริ่มรู้จักกับตัววัดความเสี่ยงที่เรียกว่า VaR กันแล้ว ฉบับหน้าเราลองมาดูถึงวิธีการคำนวณ VaR กันบ้าง

เกร็ดความรู้: การคำนวณ VaR

ในสัปดาห์ที่แล้วเราได้พูดคุยถึงเครื่องมือวัดความเสี่ยงที่เรียกว่า VaR ไปแล้ว ในสัปดาห์นี้เราจะลองมาดูถึงข้อดีของตัววัดความเสี่ยง VaR และวิธีการคำนวณหาค่า VaR แบบง่าย ๆ กัน VaR มีข้อดีหลายประการ ซึ่งพอจะจำแนกได้คือ

1. ใช้วัดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาด เช่น ราคาหุ้น อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น
2. มีการคำนึงถึงผลของการกระจายความเสี่ยง
3. สามารถใช้วัดความเสี่ยงของหลักทรัพย์ได้หลากหลาย
4. ง่าย

จากข้อดีต่างๆของ VaR นั้นเองที่ทำให้เป็นที่นิยมในการนำมาใช้วัดความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนขององค์กรต่างๆกันอย่างแพร่หลาย

สำหรับการคำนวณหาค่า VaR นั้น สามารถแบ่งการคำนวณออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ คือ

1. การคำนวณเชิงวิเคราะห์โดยใช้เมตริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Variance covariance matrix)

2. การคำนวณโดยใช้วิธีจำลองแบบโดยใช้ข้อมูลในอดีต (Historical Simulation)
3. การคำนวณโดยใช้วิธีจำลองแบบโดยการสุ่มแบบมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation)

เราลองมาดูการคำนวณหาค่า VaR แบบง่าย ๆ กัน จากตัวอย่างสมมติต่อไปนี้

สมมติให้ธนาคาร ก มีพอร์ตการลงทุนในหุ้น ข โดยมีมูลค่าพอร์ต ณ สิ้นวันเท่ากับ 1,000 ล้านบาท ธนาคารต้องการทราบ VaR ของพอร์ตการลงทุนของตน หรือธนาคารต้องการทราบว่าพอร์ตของตนจะสามารถขาดทุนสูงสุดได้เท่าไรภายใน 1 วันทำการข้างหน้า โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 99% หรือมีโอกาสที่จะขาดทุนเกินกว่าค่านี้ได้เพียง 1 วัน ใน 100 วัน

ในการคำนวณหาค่า VaR นั้น เราจะต้องหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น ข โดยสามารถพิจารณาจากข้อมูลในอดีต และหาความสัมพันธ์เบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงนี้ สมมติว่าเราเก็บข้อมูลในอดีตของราคาหุ้น ข ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และนำมาคำนวณหาอัตราการเปลี่ยนแปลงวันต่อวัน โดยหาได้จากสูตร

$$\text{อัตราการเปลี่ยนแปลง (วันที่ } i) = \frac{\text{ราคาหุ้นวันที่ } i - \text{ราคาหุ้นวันที่ } i-1}{\text{ราคาหุ้นวันที่ } i-1}$$

เมื่อได้ค่าดังกล่าวแล้วเราสามารถคำนวณหาความสัมพันธ์เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ได้สมมติว่าค่าที่ได้เท่ากับ 0.02% เราสามารถคำนวณหาค่า VaR โดยใช้วิธีเชิงวิเคราะห์ (Analytical method) ได้ตามสมการต่อไปนี้

$$VaR = \alpha \sigma W$$

โดยที่ α	เป็นค่าสัมประสิทธิ์ตามระดับความเชื่อมั่นที่ต้องการ เช่น ถ้าระดับความเชื่อมั่นเป็น 95% ค่า α จะเท่ากับ 1.65 ถ้าระดับความเชื่อมั่นเป็น 99% ค่า α จะเท่ากับ 2.33 เป็นต้น
ค่า σ	เป็นค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพอร์ตการลงทุน
ค่า W	เป็นมูลค่าของพอร์ตการลงทุน ณ วันที่ต้องวัดค่า VaR

ดังนั้นในตัวอย่างนี้ เราสามารถคำนวณหาค่า VaR ของธนาคาร ก ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} VaR &= 2.33 \times 0.02\% \times 1,000,000,000 \\ &= 466,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ซึ่งอ่านความหมายได้ว่าธนาคาร ก จะขาดทุนได้ไม่เกิน 466,000 บาท ต่อวันด้วยระดับความเชื่อมั่น 99% หรือมีเพียง 1 วัน ใน 100 วัน ที่พอร์ตของการลงทุนในหุ้น ข จะขาดทุนได้มากกว่าค่า 466,000 บาทนี้

ข้อจำกัดข้อหนึ่งของ VaR ก็คือ VaR จะบอกเราแต่เพียงว่าจะมีเพียง 1 วัน ใน 100 วันที่พอร์ตจะขาดทุนเกินกว่าค่า VaR แต่ไม่สามารถระบุได้ว่า มูลค่าความเสียหายนั้นจะมีมูลค่าเป็นเท่าไรนั่นเอง ข้อจำกัดอีกประการคือ การคำนวณ VaR โดยวิธีดังกล่าวนั้นเป็นการสมมติให้การกระจายตัวของผลกำไรขาดทุนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นมีการกระจายตัวแบบปกติ โดยใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อมาคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีการปรับปรุงการคำนวณ VaR เพื่อให้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสะท้อนข้อมูลข่าวสารได้แม่นยำยิ่งขึ้น รวมถึงการปรับปรุงในส่วนของการคำนึงถึงกรณีที่การกระจายตัวของผลตอบแทนที่ไม่เป็นไปตามปกติ ซึ่งเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปในตลาดเงินตลาดทุนไทย รวมถึงการปรับปรุง VaR เพื่อให้สามารถหาค่าความเสียหายสูงสุดได้ดียิ่งขึ้น

ดังได้กล่าวมาแล้วข้อจำกัดอย่างหนึ่งของการคำนวณโดยใช้วิธี Variance-Covariance นั้น การกระจายตัวของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ต้องมีการกระจายตัวแบบปกติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์โดยทั่วไปไม่ได้มีการกระจายตัวแบบปกติ เช่น มีการกระจายตัวแบบเบ้ขวาหรือมีหางทอดยาวไปทางด้านขวาหรือด้านที่มีผลตอบแทนเป็นบวกมากกว่าแบบปกติ หรือการมีหางอ้วน การมีหางอ้วนหมายถึงการมีโอกาสของการได้รับผลตอบแทนขาดทุน (หรือกำไร) มาก ๆ มากกว่าปกติ

การคำนวณหาค่า VaR โดยใช้วิธีนำเอาข้อมูลในอดีตของหลักทรัพย์ที่เราต้องการหาค่า VaR แล้ววัดผลตอบแทนที่เคี่ยเกิดขึ้นจริง และวัดกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นกับพอร์ตโฟลิโอของเรา เช่นถ้าพอร์ตโฟลิโอของเราประกอบด้วยหลักทรัพย์มูลค่า 1000 ล้านบาท และมีข้อมูลราคาในอดีต 10 วันที่ผ่านมาดังนี้

วันที่	ราคาหุ้น	ผลตอบแทน	กำไร/ขาดทุน	เรียงลำดับ
0	100			
1	101	0.0100	10,000,000.00	-29,411,764.71
2	100	-0.0099	-9,900,990.10	-10,000,000.00
3	99	-0.0100	-10,000,000.00	-9,900,990.10
4	100	0.0101	10,101,010.10	0.00
5	102	0.0200	20,000,000.00	9,900,990.10
6	99	-0.0294	-29,411,764.71	10,000,000.00
7	100	0.0101	10,101,010.10	10,000,000.00
8	101	0.0100	10,000,000.00	10,101,010.10
9	102	0.0099	9,900,990.10	10,101,010.10
10	102	0.0000	0.00	20,000,000.00

ถ้าเรายังจำนิยามของ VaR กันได้ เราจะทราบว่าค่า VaR 1 วันที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ก็จะมีเพียง 1 วัน ใน 100 วันข้างหน้า ที่มูลค่าของการขาดทุนจะมากกว่าค่านี้ ดังนั้นถ้าเราต้องการหาค่า VaR ที่ค่าความเชื่อมั่นเท่าใด เราก็

เอาข้อมูลกำไร/ขาดทุนที่ได้จากแบบจำลอง*มาร์ติงกัล*และอ่านค่า VaR ต่าง ๆ เช่น ในตัวอย่างเรามีข้อมูลกำไร/ขาดทุนอยู่ 10 ข้อมูล เราสามารถหาค่า VaR ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% หรือมีเพียง 10 วันใน 100 วัน หรือ 1 วันใน 10 วันข้างหน้าที่พอร์ตโพลิโอของเราจะขาดทุนได้มากกว่าค่านี้ จากตัวอย่าง เราจะได้ VaR 1 วัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% มีค่าเท่ากับ -10,000,000 บาท หรือ 10 ล้านบาท

จะเห็นว่าการหาค่า VaR โดยใช้ข้อมูลในอดีตนั้นเราอาจหาค่า VaR ได้โดยตรงจากข้อมูลกำไร/ขาดทุนที่สมมติว่าจะเกิดขึ้นจริง จากการใช้ข้อมูลการเคลื่อนไหวของราคาในอดีตทำให้เราไม่จำเป็นต้องสมมติเรื่องการกระจายตัวแบบปกติ แต่การใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อจำลองสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็มีข้อจำกัดเช่นกัน เราไม่สามารถแน่ใจว่าอดีตจะสามารถจำลองอนาคตได้หรือไม่

อย่างไรก็ตามนับว่าการคำนวณค่า VaR โดยใช้ข้อมูลในอดีตก็เป็นวิธีที่ดีที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เช่น ถ้าเรามีข้อมูลในอดีตเก็บไว้มาก ๆ เราอาจใช้เหตุการณ์ที่สำคัญบางเหตุการณ์ที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงมาก ๆ เช่น ในช่วงภาวะวิกฤติ เพื่อจำลองดูว่าพอร์ตโพลิโอของเราจะขาดทุนได้มากแค่ไหน หรือที่เรียกว่า stress test นั่นเอง

สำหรับการคำนวณหาค่า VaR โดยใช้วิธีจำลองแบบแบบสุ่ม (Monte Carlo simulation) นั้นเราจะไม่ใช่ข้อมูลในอดีตเพื่อเป็นตัวจำลองเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่จะใช้วิธีการสุ่มตัวเลขของอัตราผลตอบแทนที่อาจจะเกิดขึ้นจริงตามค่าความผันผวน หรือรูปแบบของการกระจายตัวที่เราต้องการ หลังจากนั้นเราก็คำนวณหาค่ากำไรหรือขาดทุนของพอร์ตโพลิโอของเราและอ่านค่า VaR ได้เช่นเดียวกับวิธีการจำลองโดยใช้ข้อมูลในอดีต

จะเห็นว่าวิธีจำลองโดยใช้ข้อมูลสุ่มเราสามารถกำหนดรูปแบบการเกิดขึ้นหรือการกระจายตัวของหลักทรัพย์หรือตัวแปรที่สนใจได้ตามความต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดให้เหมือนสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ทำให้วิธีนี้สามารถประยุกต์ใช้ได้กับการคำนวณ VaR ของหลักทรัพย์ได้หลากหลายประเภทตั้งแต่แบบที่ง่าย เช่น หุ้นสามัญ อัตราแลกเปลี่ยน ไปจนถึงอนุพันธ์ที่มีความยุ่งยากประเภทต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามวิธีการคำนวณ โดยใช้แบบจำลองแบบสุ่มมีข้อจำกัดที่ความยุ่งยากในการคำนวณ โดยเฉพาะในกรณีที่พอร์ตโพลิโอประกอบด้วยหลักทรัพย์หลายตัว ซึ่งผู้ใช้ต้องเข้าใจในพฤติกรรมเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์แต่ละประเภท ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างกัน นอกจากนี้ยังต้องใช้เวลาในการโปรแกรมมากกว่าการใช้สองวิธีแรก